

Publicerad 2007-11-03 22:18 av Måna N. Berger

En gammal dikt som länge legat gömd i en oåtkomlig hårddisk, tills helt nyligen.

All världens....

all världens skönhet

blåser genom människorna

de skrattar och ryser som kittliga barn

en gisten dörr slås upp

och slår och slår i vinden

all världens sorg

blöder i skogen

spiller ut på dikesrenen

fyller ett tomrum

all världens glädje

löser sig varsamt från grenverket

gör sin resa

kadmium citron pulserar i mina kärl

guld ockra umbra

ner i jorden

jag ensam kysser regnet

*

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Måna N. Berger med Poeter.se id #7470 innehar upphovsrätten